

[Peter Hansen-Nord]

telse særdeles interessante, ikke mindst fordi man her igen prøver ad frivillighedens vej. Det samme gælder de frivillige aftaler, som for nylig er indgået med forskellige erhvervsorganisationer i industri og landbrug om energibesparelser i erhvervslivet.

I forhold til husholdningsapparaters energiforbrug støtter vi, at Danmark ikke går en gang, men forsøger at påvirke det direktivforslag, der er på trapperne i EF vedrørende mærkning af elforbrugende apparater.

Med den størrelse, den offentlige sektor efterhånden antager, er det indlysende, at også energiforbruget her må under lup. Det er oplyst, at der vil blive iværksat en energisparekampagne for statens bygninger. Kampagnen skal, som ministeren sagde, opdeles i to forløb, og det venter vi os et resultat af.

Da der således på dette tidspunkt er sat mange skibe i søen, er der efter vores opfattelse på nogle områder behov for, at vi afventer erfaringerne, før vi tager yderligere initiativer.

Jeg vil sige, for nu at vende tilbage til det forløbne år og energihandlingsplanen, at det ærgrer mig lidt, at en række af de andre brændsler, som jeg nævnte før, og som er nævnt i planen, ikke har fået større opmærksomhed siden planens tilblivelse. Specielt biobrændslerne og deres muligheder har ikke været gjort til genstand for tilstrækkelig opmærksomhed.

Nu behøver et godt brændsel jo ikke nødvendigvis voldsom stor hjælp; hvis brændslet virkelig er godt og miljøprisen er rigtig, så skulle det jo gerne kunne klare sig selv. Jeg mener, at en energiplan skal medvirke til at øge interessen og den forskningsmæssige indsats med hensyn til teknologier. Det skal være statens hjælp til biobrændslerne, og vi er nok alle enige om, at de i fremtiden skal have en mere fremtrædende position.

Jeg skal heller ikke lægge skjul på, at vi kan opnå en samfundsøkonomisk god løsning, hvis vi koncentrerer os mere om at koble energi, miljø og landbrug sammen. For landbrugets vedkommende tænker jeg først og fremmest på overskudsproduktion af halm og for skovbrugets vedkommende overskuddet af flis.

Jeg skal også pege på, at landbruget i de kommende år står over for en voldsom strukturel ændring, hvor store landbrugsarealer skal tages ud af almindelig landbrugsdrift og i stedet anvendes til andre formål. Jeg finder det både

miljømæssigt og beskæftigelsesmæssigt lidt forkert bare at lade jorden ligge brak og lade den ligge sort, hvilket jo er udgangspunktet for at opnå det største braklægningsstilskud. Der kan opstå et meget stort potentiale, der kan anvendes til dyrkning af energiafgrøder.

Da vi alle er enige om de miljømæssige fordele ved biobrændsler, må en betydelig del af vores indsats gå i retning af at billiggøre udnyttelsen af disse biobrændsler og ikke mindst den teknologi, der skal anvendes for at udnytte brændslerne til varme eller damp. Økonomien i sådanne energiafgrøder kunne tænkes at fremkomme i kombination med et fælles generelt tilskud fra EF, som jo tilsvarende vil kunne reducere prisen på brændslet.

Der kan føres mange og lange diskussioner om, hvad der forstås ved energiafgrøder på braklagte arealer. I Venstre er vi ikke fremmede for ideen om, at også traditionelle afgrøder som korn, halm og kerne i et miks med fordel kan bruges i energifremstilling. Dette forudsætter dog et braklægningsstilskud fra EF og nok også en ændret holdning over for fødevarerers almindelige anvendelsesmuligheder.

Også for så vidt angår diskussionen om skovrejsning er der et vældigt energipotential; hvor de økonomiske muligheder er til stede, kunne der opnås store energimæssige og miljømæssige gevinster på dette område.

Jeg skal også nævne husdyrgødning og biogas. Den heraf afledte biogas kan også fremhæves som en væsentlig energikilde i fremtiden. Havde vi noget før været opmærksom på dette energipotential, kunne meget store investeringer i landbruget have været sparet. Alligevel er det i fremtiden en fornuftig energileverandør, der også kunne løse væsentlige miljøproblemer.

Kun knap en fjerdedel af de eksisterende biobrændsler anvendes i dag, inklusive husholdningsaffaldet, og kun 14 pct. af landbrugets overskudshalm, og det er for lidt.

Landbruget kunne også i fremtiden være en leverandør af ætanol og vegetabilsk olie. Ætanol kan, som man gør det i USA, tilsættes benzin. Økonomien i disse brændsler er selvfølgelig afhængig af så meget andet, valutaprisen og oliepriserne.

Med disse bemærkninger om biobrændsler håber jeg at have givet et billede af den kobling mellem energi, miljø og landbrug, som jeg ind-